

PROBLEME DE ORDINE PUBLICĂ ÎN ARGEȘ ȘI MUSCEL (1940 – 1942)

MIHAELA ORJANU*
ALIN SPÂNU**

Regiunile Argeșului și Muscelului au o conotație aparte în istoria României. Aici se află emblemele apariției statului muntean –capitala de la Curtea de Argeș, biserica domnească din același oraș – dar și leagănul unor personalități care și-au lăsat urme vizibile în politica țării. De aici au pornit făuritorii istoriei moderne a României, Brătienii, și tot de aici au pornit mai târziu, printre alții, I. Mihalache, A. Călinescu, mareșalul Antonescu și prof. Mihai Antonescu. Din punct de vedere al ordinii publice cele două județe nu s-au confruntat niciodată cu probleme deosebite. Nu se aflau pe graniță, nu aveau mulți minoritari și nici nu se puteau plânge că nu dispun de resurse, de la bogății naturale la dezvoltarea unor ramuri economice.

Izbucnirea celui de-al doilea război mondial, la 1.09.1939, prin atacarea Poloniei de către Germania, a avut repercusiuni atât asupra României, cât și asupra județelor Argeș și Muscel. În primul caz este vorba de tranzitarea teritoriului românesc de către tezaurul național polonez pentru a fi evacuat prin Constanța în Marea Britanie, precum și despre primirea unui mare număr de refugiați polonezi, în timp ce al doilea se referă la primirea ca oaspete și cazarea la castelul din Dragoslavele-Muscel a șefului statului polonez, mareșalul E. Smigly-Ridz. Pentru paza obiectivului a fost detașat un detașament de jandarmi și au fost instituite 3 posturi de santinelă. După o scurtă perioadă de la sosirea mareșalului Smigly-Ridz, Comandamentul Corpului de Jandarmi (C.C.J.) a dorit să pună la conducerea detașamentului un ofițer eficient și competent care să cunoască și două limbi străine. În cele din urmă, după mai multe selecții, a fost ales slt. (r) H. Georgescu care cunoștea limbile germană și franceză. Supravegherea efectuată asupra musafirilor, alături de mareșal aflându-se o suită compusă din 2 militari (col. S. Wenda și mr. J. Krezekoski) și 2 civili (F. Wiazowski - valet personal și H. Kutnik - șofer), era riguroasă, orice dorință a polonezilor fiind supusă aprobării conducerii Corpului de Jandarmi. La 15.07.1940 Regimentul 2 Jandarmi „Bucegi» comunică la C.C.J. dorința mareșalului „ca să-l viziteze în fiecare zi câte o oră D-na Georgescu din comuna Dragoslavele, pentru a-i preda lecții de limbă franceză»¹, iar

* Centrul de Cercetare și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice „General Radu Rosetti” Pitești.

** București.

¹ Arhivele Naționale Istorice Centrale (ANIC), fond IGJ, dosar 22/1940, f. 8.

peste două săptămâni, la 29.07.1940, răspunsul vine, pozitiv, dar cu specificarea de „a se lua măsuri pentru supravegherea d-nei Georgescu, care va fi sfătuită să nu se preteze la nici un joc al Domnului Mareșal»². Trebuie remarcat că d-na Georgescu era, după cum afirma un raport local, „o persoană onorabilă în etate de 50 ani»³. Chiar și o dorință aparent banală, aceea de a picta, este raportată ierarhic, iar rezoluția C.C.J. prevedea că mareșalul „poate picta oricât, în curtea castelului»⁴.

Odată cu venirea generalului Antonescu la putere (4.09.1940), Corpul de Jandarmi se transformă în Inspectoratul General al Jandarmeriei (I.G.J.), Regimentul 2 Jandarmi „Bucegi» devine Inspectoratul de Jandarmi București, măsurile de pază și protecție de la Dragoslavele se întăresc, însă, de regulă formula privind pe cei din castel era standard: „La Dragoslavele liniște. Ofițerii poloni nu au făcut plimbări și nici vizite nu au primit»⁵. Se pare că polonezii nu se simțeau prea bine în România și, fie de teama că ar putea să cadă în mâinile germanilor, fie nemulțumiți de regimul ce li se aplica, au hotărât să evadeze. În ziua de 18.12.1940, la ora 18:00, Inspectoratul de Jandarmi București anunță la I.G.J. că „la orele 17 Comandantul Lagărului Dragoslavele raportează că Mareșalul Smigly și Colonelul Wenda au dispărut din lagăr azi-dimineață, fără a le da de urmă până în prezent»⁶. Câteva ore mai târziu o telegramă urgentă din Dragoslavele confirmă că „cei 2 ofițeri poloni dispăruți n-au fost prinși până în prezent»⁷, ceea ce a atras furia generalului Antonescu. Imediat, generalul Topor, adjunctul comandantului Jandarmeriei, este trimis la fața locului pentru a ancheta evadarea celor 3 polonezi, între timp se descoperise și lipsa șoferului Kutnik, și a identifica vinovații. Ancheta, efectuată pe 22.12.1940, a scos la iveală că mareșalul a fugit în seara zilei de duminică 15.12.1940, iar colonelul Wenda și șoferul Kutnik au evadat luni noapte, 16.12.1940, „între orele 21-24 în timpul schimbului frt. Diaconu Nicolae care obișnuir lipsea din post în acest timp»⁸. Fruntașul Diaconu nu-și execută serviciul deoarece devenise ordonanța slt. Georgescu, comandantul detașamentului, care a dispus scoaterea lui din serviciul de santinelă și a lăsat astfel un post de pază descoperit. Concluzia generalului Topor, în urma anchetei întreprinse, l-a acuzat direct pe slt. Georgescu deoarece „se face vinovat de călcare de consemn, căci din ordinul său s-a desființat postul de santinelă Nr.3»⁹, adică tocmai pe acolo pe unde au evadat cei 3 polonezi. La începutul lunii februarie 1941 Tribunalul Militar al Corpului 1 Armată l-a condamnat pe slt. (r) Georgescu prin sentința penală nr. 160 la 5 ani închisoare corecțională, destituire și 1000 de lei cheltuieli de judecată „ca singurul vinovat de evadarea fostului Mareșal Smigly Ridz și a colonelului Wenda, întâmplat în zilele de 15 și 16 Decembrie 1940»¹⁰. Tot atunci generalul C. Z. Vasiliu, comandantul Jandarmeriei, comunica generalului Antonescu pedepsele pe care le-a dispus contra superiorilor

² *Ibidem*, f. 11.

³ *Ibidem*, f. 8.

⁴ *Ibidem*, f. 9.

⁵ *Ibidem*, f. 98.

⁶ ANIC, fond IGJ, dosar 23/1940, f. 16.

⁷ ANIC, fond IGJ, dosar 22/1940, f. 117.

⁸ ANIC, fond IGJ, dosar 23/1949, f. 10.

⁹ *Ibidem*, f. 11.

¹⁰ *Ibidem*, f. 313-314.

sublocotenentului (r) Georgescu. Astfel, mr. V. Dinescu, comandantul Legiunii de Jandarmi Muscel, a fost mutat disciplinar la Centrul de Instrucție Jandarmi din Timișoara, col. N. Pavlid, șeful Inspectoratului de Jandarmi București, a primit 10 zile de arest, iar col. M. Iliescu, fost șef al Inspectoratului București și cel care l-a numit pe slt. Georgescu comandant la Dragoslavele, a fost pedepsit cu 20 de zile de arest.

Coabitarea dintre Jandarmerie și Mișcarea Legionară, în timpul cât aceasta din urmă s-a aflat la conducerea țării (14.09.1940 – 21.01.1941), nu a fost una lină și lipsită de probleme. Legionarii, mai ales cei intrați în mișcare cu speranța unor câștiguri materiale deosebite, provocau conflicte și comiteau abuzuri ce trebuiau aplanate de jandarmi. În ultima zi a rebeliunii, 24.01.1941, Președenția Consiliului de Miniștri a transmis nota nr. 440/M către Marele Stat Major prin care a ordonat „să fie urgent arestați foștii prefecți legionari din Județele: Argeș, Muscel și Iași»¹¹, probabil zonele cu organizațiile legionare cele mai puternice și membrii numeroși. Într-o dare de seamă ulterioară, privind activitatea Jandarmeriei, se evidențiază contribuția la lupta antilegionară specificându-se: „Rebeliunea din 21-23 Ianuarie 1941 a demonstrat că Siguranța Internă se bazează în mare parte pe aportul Jandarmeriei și a făcut dovada dezorganizării aparatului polițienesc la care s-a ajuns în urma reformelor puse în aplicare de regimul legionar»¹².

După rebeliunea legionară (21-24.01.1941), I.G.J. a emis ordinul nr. 42980/941 prin care cerea „înnaintarea situației numerice de indivizii vinovați de furturi, abuzuri, samavolnicii și omoruri», începând cu 6.09.1940 și „rămăși necercetați de justiție»¹³. Legiunea Argeș a comunicat că nu a avut cazuri ceea ce a determinat un sever reproș din partea col. N. Bucur, șeful Inspectoratului București, care menționa: „Am atras atențiunea Comandantului Legiunii că este exclus să nu fi avut cazuri»¹⁴, precizând totodată că a intervenit la Parchetul Argeș pentru a i se comunica abuzurile reclamate. În schimb, Legiunea Muscel a raportat că în perioada menționată au avut loc 6 abuzuri (câte unul la Mihăiești, Schitu Golești, Pietroșani, Coșești, Godeni și Măărăcineni) și 5 samavolnicii (în Domnești, Corbi, Ciumești, Coșești și Jugur), totalizând un număr de 11 infracțiuni. Legiunea Argeș va reveni după noi cercetări și va descoperi, pentru perioada 6.09.1940-1.03.1941, un total de 13 abateri, împărțite în 5 abuzuri și 8 samavolnicii.

Tot despre abuzurile și ilegalitățile comise de legionari se va interesa Președenția Consiliului de Miniștri, care a cerut nu situații, ci exemple concrete. Legiunea Muscel a raportat, sub semnătura comandantului, mr. O. Ursuleanu, despre 10 cazuri în care cetățenii au avut de suferit de pe urma legionarilor. În comuna Schitu Golești Ad. Pop a fost legat de un stâlp și bătut de I. Brănescu, primarul localității, pe 12.01.1941, iar P. Toader din Bădești a fost amenințat cu moartea „pe motiv că ar fi contra intereselor legionare»¹⁵ de către N. Năstase din Căndești, fost pretor, în noiembrie 1940. D. Antonescu, agent de percepție, din com. Ciumești, a fost victima a două atacuri: primul, în decembrie 1940, când studentul C. Demetriade „sub teroarea

¹¹ ANIC, fond PCM, dosar 71/1941, f. 5.

¹² ANIC, fond PCM, dosar 77/1940, f. 12.

¹³ ANIC, fond IGJ, dosar 74/1940, f. 83.

¹⁴ *Ibidem*, f. 83.

¹⁵ ANIC, fond PCM, dosar 250/1940, f. 19.

revolverului l-a forțat să-și dea demisia»¹⁶, iar al doilea, pe 7.01.1941, când Gh. Andrițoiu din Godeni, șeful poliției legionare din Câmpulung, l-a arestat 5 ore pentru a-și da din nou demisia după care l-a eliberat. Tot Gh. Andrițoiu, alături de C. Durdun din Mățau, secretarul poliției legionare din Câmpulung și avocatul P. Protopopescu din Coșești i-au sechestrat câteva ore pentru a-și da demisia, în ziua de 6.01.1941, pe O. Mestecăneanu și pe notarul I. N. Popescu din Coșești. În 12.12.1940 învățătorul I. Chirițescu din Mărăcineni s-a dus la D. Ivașcu din aceeași localitate pe care „terorizându-l în mod forțat i-a luat 5 000 lei sub pretext că avea să-i dea o datorie veche»¹⁷. Acest nărav, de a lua bani, îl mai practicase I. Chirițescu și în decembrie 1940 când a depozitat „prin teroare»¹⁸ pe P. Miloș, A. Vilcu și Gr. Savu de 3 500 lei, 1500 lei, respectiv 1 400 lei. Ap. Arsenie din comuna Jugur i-a reclamat pe consăteni săi I. Manole și Gh. Cercel, de profesie agricultori, că în luna decembrie 1940 „l-au legat cu mâinile la spate ținându-l 3 ore la stâlp»¹⁹. Ultimul caz prezentat de Legiunea Muscel s-a petrecut tot în decembrie 1940, în comuna Poenari, atunci când agricultorul N. Antonie „a legat-o cu mâinile la spate de un stâlp, bănuind-o de furt»²⁰ pe femeia Maria Pârâescu.

La câteva zile după înăbușirea rebeliunii legionare I.G.J. a emis ordinul nr. 41221/29.01.1941 privind înființarea de posturi fixe de control „pentru controlul persoanelor urmărite și a vehiculelor, cum și a armamentului deținut clandestin»²¹ cerând totodată o evidență cu instalarea noilor posturi și tăria lor. În județul Argeș au fost instalate asemenea posturi la Braduri, Cerbureni, Rociu, Costești, Jiblea, Căineni, Gorunu și Olanu, în timp ce Legiunea Muscel a dispus înființarea a doar două posturi, la Mărăcineni și Dragoslavele, fiecare dintre acestea având un efectiv de 4 jandarmi.

Direcția Poliției de Siguranță din cadrul Direcției Generale a Poliției a raportat la 9.04.1941 Președenției Consiliului de Miniștri abuzurile legionare descoperite „pentru comunele urbane și municipiile din țară»²². Singurul caz prezentat de D.P.S. în cele două județe a avut loc la 21.11.1940 în Câmpulung, victimă fiind I. Lucescu, iar agresorii B. Stănescu, licențiat, M. Lețu, student, I. Preoțescu, șofer și C. Calotă, tâmplar, fiind acuzați de „sechestrare și amenințare cu împușcarea»²³.

Activitatea informativă pe teritoriul rural era eficientă și se dovedea un barometru corect al stării de spirit a populației. În a doua jumătate a lunii februarie 1941 I.G.J. cunoștea, de pildă, că „muncitorii de la minele Godeni-Muscel și întreprinderile petrolifere din regiunea Urlați-Prahova cer mărirea salariilor»²⁴ și propunea verificarea salariilor, contractului colectiv de muncă și a producției realizate pentru a putea fi soluționate aceste cereri. În luna martie 1941 agenții acoperiți ai Legiunii Muscel, plt. An. Tomescu și plt. Gh. Iorga, și-au desfășurat activitatea pe două

¹⁶ *Ibidem*, f. 19.

¹⁷ *Ibidem*, f. 19.

¹⁸ *Ibidem*, f. 19.

¹⁹ *Ibidem*, f. 19.

²⁰ *Ibidem*, f. 19.

²¹ ANIC, fond IGJ, dosar 74/1940, f. 116-120.

²² ANIC, fond PCM, dosar 250/1940, f. 33.

²³ *Ibidem*, f. 41.

²⁴ ANIC, fond IGJ, dosar 83/1941, f. 32.

direcții. A fost cercetată posibila acțiune de reorganizare a nucleelor comuniste în întreprinderile carbonifere din Godeni și Schitu Golești, în perioada 6-16. 03.1941 și, apoi, s-a urmărit, între 22-26.03.1941, dacă legionarii din comunele Nămăești, Lerești și Bughia au pus la cale înființarea unei așa-zise „Echipe Mute», în scop de teroare și asasinat contra conducerii statului²⁵.

I.G.J. a emis la 14.04.1941 ordinul de informații nr. 59 prin care se cerea legiunilor de jandarmi să verifice dacă „s-ar fi primit instrucțiuni de la Comitetul central al Partidului Comunist din România, pentru a se iniția în fabrici și ateliere comitete de acțiune care să grupeze muncitorii și să le satisfacă revendicările profesionale»²⁶. Atât comandantul Legiunii Muscel, mr. O. Ursuleanu, cât și cel al Legiunii Argeș, mr. Gh. Stroescu, au raportat, în urma cercetărilor, la 16 și respectiv 26.04.1941 inexistența unor asemenea instrucțiuni în cele două județe.

Apropierea spectrului războiului producea la nivelul conducerii statului un interes mărit în ceea ce privea ordinea publică și, în mod special, asupra mișcării comuniste. I.G.J. revine cu un nou ordin de informații, nr. 73, privind comuniștii care „au ordin de la Moscova pentru a porni, o intensă activitate, cu scopul de a revoluționa masele, speculând orice nemulțumire»²⁷ și cere o informare serioasă în această problemă. Legiunea Argeș raportează la 10.06.1941 că a identificat 3 comuniști „care deși își au obârșia din județul Argeș, domiciliază în București»²⁸ iar „rudele și familiile lor se țin sub supraveghere»²⁹, în timp ce Legiunea Muscel, la 12.06.1941, comunică despre lipsa unor asemenea activități pe raza județului.

Ca fapt divers să notăm că pe 21.07.1941, ora 15:30, în parcul din fața Prefecturii județului Argeș din Pitești a avut loc o dublă dramă. Conform Buletinului informativ al Inspectorului București, atunci „s-a sinucis prin împușcare jandarmul serg. maj. Sârbu Ioan de la postul Costești, înaintea împușcând-o pe d-ra Ioana Vârțiș din com. Costești»³⁰, cauza principală fiind gelozia care îl domina pe tânărul militar.

Tot în luna iulie I.G.J. este informat despre pagubele, distrugerile și victimele cauzate de inundațiile râurilor Argeș și Topolog. Județul Argeș a fost unul din cele mai afectate, în comunele limitrofe celor două râuri înregistrându-se 25 de victime umane, alături de 586 animale, 3204 păsări de curte, 94 stupi de albine și un eleșteu cu pește distrus; din punct de vedere agricol au avut de suferit 9556 ha. semănături, 6150 kg porumb, 4482 m. steri de lemne, 58 m³ scânduri de stejar și un ha. de vie, alte pagube fiind 260 case distruse, 183 avariate, 28 magazine, 148 grajduri, 4 piue, 15 joagăre, 31 mori de apă, 14 pluguri, 90000 bucăți de cărămidă, 3 lînuri de stors struguri, 53 vase diferite și 13 căruțe, toate luate de ape³¹. De asemenea au fost afectate căile de comunicații, rețeaua telefonică, parțial scoasă din funcțiune, iar 112 poduri au devenit inutilizabile³². În Muscel efectele produse de revărsarea râului Argeș au fost mai

²⁵ ANIC, fond IRJ, dosar 30/1940, f. 68.

²⁶ *Ibidem*, f. 101.

²⁷ *Ibidem*, f. 125.

²⁸ *Ibidem*, f. 125.

²⁹ *Ibidem*, f. 125.

³⁰ ANIC, fond IGJ, dosar 43/1941, f. 172.

³¹ ANIC, fond IGJ, dosar 83/1941, f. 134.

³² *Ibidem*, f. 134.

reduse, fiind constatate distrugerea liniei ferate între Clucereasa și Schitu Golești, ruperea podului de la Mihăești și pagube mari la căile de comunicații³³.

Începutul ostilităților a dus, cum era și firesc, la reținerea persoanelor cunoscute pentru activitatea lor subversivă, fie de stânga, fie de dreapta. În perioada 1.07.-15.08.1941 în Argeș au fost arestați 3 comuniști C. Frâncu, lucrător, din Greblești (la el descoperindu-se și broșuri intitulate „Proletari din toate țările uniți-vă» precum și mai multe numere din ziarele „Ecoul» și „Criza»), I. Căpățână, cizmar, din Olanu și Gh. Nicolae, tot cizmar, din Costești Vâlsan³⁴. Legiunea Muscel a reținut, în aceeași perioadă, 4 comuniști și 215 legionari. Comuniștii erau croitorul R. Vochin din Rădești, cazangiu C. Manda din Stâlpeni, cizmarul Gh. Mitriță din Davidești și zidarul T. Cristenco din Stănești, în timp ce la legionari lista este deschisă de prof. P. Vălimăreanu din Călinești, iar printre cei arestați se aflau 18 preoți, 6 ingineri, 21 învățători, 31 muncitori, 17 agricultori, ș.a.m.d.³⁵. Nu numai legionarii, dar și simbolurile pe care le foloseau aceștia au devenit subiect de cercetare. Generalul Em. Leoveanu, șeful Direcției Generale a Poliției, a ordonat la 31.07.1941 cercetarea tuturor firmelor cu numele de „Biruința», „Biruitorii», „Cuibul», culorile în care sunt vopsite (verde, cu gratii, etc.), dar și „cine sunt proprietarii și ce vederi [politice -n.a.] au»³⁶. Peste o lună și jumătate, la 16.09.1941, Inspectoratul Regional de Poliție Bucegi raportează că pe raza sa nu se află asemenea firme dar „la Pitești a fost un singur caz și anume magazinul de parfumerie al lui A. Lăzărescu din str. Șerban Vodă care la început avea firma „La cuibul nostru» în fond verde, iar în ultimul timp o schimbase cu „Axa» scrisă tot pe fond verde»³⁷. Problema a rămas de urmărit în continuare și, peste un an, la 1.10.1942, D.G.P. era informată că „pe raza polițiilor Pitești și Câmpulung Muscel n-au fost asemenea cazuri»³⁸, de magazine sau firme cu titluri subversive sau vopsite în verde.

O altă consecință a războiului au reprezentat-o prizonierii sovietici, capturați în număr mare în prima parte a războiului. În Argeș au fost instituite două lagăre de prizonieri, la Oești și Corbeni, de unde, la 30.10.1941, într-o notă informativă, se evidențiază că soldații sovietici aflați acolo „nu regretă faptul că au ajuns prizonieri»³⁹, dar erau nemulțumiți „că sunt rău cazați și trăiesc în mizerie»⁴⁰. Datorită sau nu mizeriei din lagăre unii dintre prizonieri au evadat fiind, după un timp, prinși. Legiunea Muscel comunica la 1.10.1942⁴¹ că a prins pe raza județului 15 prizonieri evadați din diferite centre din țară, între 15.12.1941-5.09.1942, pe care i-a înaintat Lagărului nr.10 din Corbeni-Argeș.

La sfârșitul anului 1941 se remarcă o activitate legionară ceva mai susținută. Între 7-14.12.1941, în urma unor percheziții, la Gh. Stanciu din Viștea de Jos și la V. Băncilă din Ucea de Jos au fost descoperite două revolve și o carabină maghiară.

³³ *Ibidem*, f. 137.

³⁴ ANIC, fond IRJ, dosar 30/1940, f. 234-235.

³⁵ *Ibidem*, f. 245-246.

³⁶ ANIC, fond DGP, dosar 79/1941, f. 3.

³⁷ *Ibidem*, f. 29.

³⁸ *Ibidem*, f. 139.

³⁹ ANIC, fond IRJ, dosar 30/1940, f. 295.

⁴⁰ *Ibidem*, f. 295.

⁴¹ ANIC, fond IRJ, dosar 31/1942, f. 108.

Primul dintre ei mai predase un revolver și o carabină după rebeliunea legionară, iar acum „a adoptat o atitudine plină de cinism, afirmând că a rămas legionar și că a oprit armele pentru a le folosi într-o eventuală acțiune a mișcării»⁴². Chiar în timpul Crăciunului, pe 26.12.1941, au fost identificați 5 studenți legionari care se adunaseră în parcul Grui din Câmpulung, de unde au plecat pe muntele „Mateașul», asupra lor găsindu-se la anchetă „materiale cu caracter subversiv»⁴³.

Referitor la soldații veniți în permisie de pe front, comandantul Legiunii Argeș, mr. V. Niculescu, a trimis o notă la 26.08.1942 în care trăgea un semnal de alarmă asupra unor nemulțumiri. Se preciza că ostașii veniți acasă se întreabă „cu ce s-ar alege ei vreodată din aceasta, căci văd că acasă familiile lor nu au nici un avantaj, ceva mai mult că duc lipsa de hrană zilnică și că ei pe front sunt băgați să lupte cu inamicul prin cele mai periculoase locuri, iar germanii ocolesc liniile de bătaie periculoase pentru a nu fi sdrobiți»⁴⁴.

Semestrul al doilea din 1942 aduce cererea I.G.J. de a se trimite dări de seamă cu indivizii din curente politico-sociale ce trebuie supravegheate. Legiunea Argeș raportează că legionarii erau „tot același nr. de 2150»⁴⁵ (2147 bărbați și două femei), dar că populația satelor „nu privește cu ochi buni pe foștii legionari, în special pe acei ce au luat parte la rebeliunea din Ianuarie 1941»⁴⁶, în timp ce comuniștii supravegheați erau numai 3, probabil tot aceiași din 1941. În Muscel erau urmăriți 1472 de legionari (1458 bărbați, 13 femei și unul de altă naționalitate) și un număr infim de comuniști, 5, din care unul de altă naționalitate⁴⁷.

În încheiere putem afirma că în perioada prezentată ordinea publică din Argeș și Muscel, deși nu s-a confruntat cu probleme deosebite, a fost ținută sub control de organele abilitate, Poliția în orașe și Jandarmeria în mediul rural. Bine informate, judicios organizate, cu acțiuni eficiente în domeniu, cele două instituții au reprezentat un pilon de bază al siguranței naționale a României, încă de la începutul epocii moderne și până în acest, atât de fierbinte, prezent.

PUBLIC ORDER ISSUES IN ARGEȘ AND MUSCEL

-Abstract-

The activities of the Romanian Gendarmerie in Argeș and Muscel are presented in this workpaper, which is about the guarding of same objectives and the undercover missions. At 1940, the Gendarmerie assured the protection of marshal E. Smigly-Ridz, the former president of Poland, refugee in Romania. He was imprisoned at Dragoslavele-Muscel, from where he escaped in December 1940. Another subject of this workpaper is about the „Iron Guard“ and communists actions, which have affected the public order. Last, but not least, are presented the damages caused by the flood of July 1941 and the situation of the prisoners held in the camps of the two counties.

⁴² ANIC, fond IGJ, dosar 83/1941, f. 311.

⁴³ *Ibidem*, f. 326.

⁴⁴ ANIC, fond IRJ, dosar 31/1942, f. 87.

⁴⁵ ANIC, fond IRJ, dosar 30/1940, f. 263-264.

⁴⁶ *Ibidem*, f. 262-264.

⁴⁷ *Ibidem*, f. 295.